

Publicerad 2008-11-09 14:59 av Henrik Sjöberg

Poesi är en lek med tankar och ibland är tankarna inte så vackra och upplyftande, men varför censurera sig själv. Dikten skriven om en person som har varit frånvarande under lång tid och vaknar och ser världen som den är.

Horisonten

Vad är det som händer?

Jag har varit borta.

Ett tag.

Aldeles för länge.

För länge antar jag.

Några dagar, månader, kanske år.

En högst påtaglig frånvaro.

Det mullrar vid horisonten.

Det närmar sig en oro.

Grå.

Mörk och kall.

Natten vill ej lämna mig.

I dag vill natten dröja sig kvar.

Ljuset skyr mörkret.

I TV:ns kalla blåa sken, ser jag arméer födas, barn dödas, tiden står still i ett kärleksrus; armar som vill ha mer, händer som darrar.

Och vid horisonten mullrar det ännu mer.

Vad är det egentligen som sker?

Ingen frågar,

alla bara ser förbi.

Ingen har ett svar,

alla bara visar vad DE själva har.

Horisonten skakar och försvinner

Molnen färgas röda, molnen växer, och sjunker i hop.

Men ingen hör och ser.

Alla är upptagna av sig själva.

Horisonten brinner.

Ingen ser.

Ingen hör.

Ingen känner.

Ingen bryr sig.

Låt det ske, bara för ingen vill se.

Ingen vill se.....

98 07 22

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Henrik Sjöberg med Poeter.se id #25849 innehar upphovsrätten